

Ἕγεία, ἀπ' τούς μακάριος θεούς, πῶ σεβαστή,
παρακαλῶ σε ὅσο ζω βοηθός μου νᾶσαισύ.
Τί ἂν κάποια χάρη ἔχθνε τὰ πούτη, τὰ παιδιά
ἢ ἀκόμα ἢ ἰσόθεη ἐξουσία τοῦ βασιλιά.
ἢ κι' ἄλλη κάποια χάρη ἢ ἀνάσα ἀπ' τὰ κακά,
ὅλα, Ἕγεία μακάρια, ἀνθίζουνε μέ θένα
καί λάμπει ὅλο χάρες ἄνοιξη ὅμως χωρίς Ἕσένα
εὐτυχημένο ἄνθρωπο δέ λέω ἐγώ κανένα.

Τό ἀρχαῖο κείμενο.

Ἕγεία, πρεσβίστα μακάρων
μετά σεῖο ναῖοιμι τό λειπόμενον βιοτᾶς,
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος βασιλῆϊδος ἀρχᾶς
ἢ εἰ τις ἄλλα χάρις ἢ πόνων ἀμπνῶα πέφανται
μετά σεῖο, μάπαιθ' ὑγεία τέθηλε πάντα
ἔγθεν δέ χωρίς ουτις εὐδαίμων ἔφυ.